

- 2) I Lovens § 1, (Sp. 135) 1ste Linie, forandres Ordene: „der er eller bliver“ underkafstet Bestemmelserne i Rentekammerplacat af 7de Juni 1806 o. s. v. til: „der enten allerede er eller, som Følge af denne Lov, maatte blive“ underkafstet Bestemmelserne i Rentekammerplacat af 7de Juni 1806 o. s. v.
- 3) I § 4 Slutningen af §'s første Affnit (Sp. 136) udgaaer følgende Pasfus: „Hvorimod denne Lov ikke er anvendelig paa Selveiers og Arvefæstegaarde, om de end for Tiden ikke drives af Eierne selv, men af disse, i Genhold til Placat af 7de Juni 1806, ere bortfæstede til Andre.“
- 4) I § 9 andet Affnit (Sp. 140, Linie 11) udgaae Ordene: „saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Adkomst, enten i levende Live eller ved testamentarisk Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maaneder efter indtraadt Fæsteledighed.“
- 5) I § 24 første Affnit (Sp. 148, Paragraphens 5te Linie) sættes efter Ordet. „herom“ Punktum istedetfor Comma, og forandres dernæst de efterfølgende Ord: „og denne er da forpligtet til skriftligt, og i det seneste 4 Uger derefter,“ saaledes: „Er denne da villig til skriftlig og i det seneste 4 Uger derefter for Bonden at opgive“ o. s. v., hvornæst Linie 9 efter Ordet: „Gaarden“ sættes Comma istedetfor Punktum og de paafølgende Ord: „Vil Bonden ikke give“ o. s. v., forandres til: „og Bonden ikke vil give“ o. s. v.
- 6) § 38 (Sp. 156) fra Begyndelsen af indtil Ordene: „ved Beregningen af Kjøbesummen efter § 11“ (Sp. 157, Lin. 5)

disse incl. udgaaer, samt indsættes istedet derfor følgende forandrede og omredigerede Affattelse:

„Naar Bonden har erklæret sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, er Godseieren berettiget til at erklære til Protokollen, at han ansætter Gaardens virkelige Værdi i Handel og Wandel som fri Eiendom til en Sum, der overstiger den for Gaarden efter § 10 beregnede Taxationssum med et bestemt Beløb, som han samtidigen har at opgive, og at han ønsker selv at beholde Gaarden, imod at han, naar Fæsteledighed indtræder, udbetaler til Bonden eller hans Arvinger Halvdelen af det saaledes bestemt opgivne Beløb. Vil da Bonden atter paa sin Side give en Sum for Gaarden, der overstiger Gaardens efter § 10 beregnede Taxationssum med Tillæg af den fornævnte Halvdeel af det af Godseieren opgivne Beløb, og Godseieren ikke paa sin Side paany gjør et end høiere Tilbud, saa tilfalder Gaarden Bonden for det høieste Bud, han saaledes har gjort, og dette lægges da til Grund ved Beregningen af Kjøbesummen efter § 11. Bliver derimod Godseieren den Høfstdyende, da har han til Bonden eller hans Arvinger at udbetale Halvdelen af hvad hans Ansættelse overstiger den af Taxationscommissionen efter § 10 fastsatte Værdi paa Gaarden.“

hvornæst i Paragraphens andet Stykke (Sp. 157 Linie 22) Ordene: „overdrage Brugen af den til Andre ved en Forpagtning paa 20 Aar, men kan efter denne Tids Forløb,“ udgaae, og imellem Ordet: „skal“ og Ordet: „Godseieren“ (Linie 21) indsættes Ordet: „derefter.“

7) § 39 udgaaer.